

der ikke synes om den Betragtning, som den ærede Ordfører og jeg have gjort gjældende, og jeg gjør heller ikke Regning paa at overvinde dem; men jeg har den Erkjendelse, at Statsborgernes Ret til at komme i den meest omhyggelige Betragtning, naar Taler er om fastsættelse af en Erstatning, de have Krav paa, bør man værne om.

Sag: Den ærede sidste Taler fremhævede med stor Bøgt, at det, hvorpaa det egentlig kom an, var den rigtige Sammensætning af Tarationscommissionen. Jeg maa nu bemærke, at det, der ved Fleertallets Forslag vækker min Betænkelse, er den efter min Opfattelse aldeles falske Stilling, hvori det vil sætte Regjeringen og navnlig Krigsministeren. Det er ikke Krigsministerens eneste Opgave at påaase, at Statskassens Interesser ikke fornærmes ved Tarationen. Der er to Ting, som ere Krigsministerens Opgaver. Det er Krigsministerens Opgave at sørge for, at de Skadelidte faae den dem tilkommende Erstatning, og dernæst, at Erstatningen ikke er større end Skaden; over begge Dele skal Krigsministeren vaage. Det er ikke noget eneستاende Tilfælde, at Krigsministeren kommer i den Nødvendighed at vaage over, at den Skade, som tilføies Private, bliver erstattet. Der er saamange Tilfælde, navnlig under Krigsomstændigheder, hvor man fuldstændig trygt kan hengive sig i Krigsbestyrelsens Bold med Hensyn til redelig Omsorg for, at Krigsskade bliver Gjenstand for Erstatning. Der er flere Tilfælde, hvor dette hidtræder. Jeg gjentager, det er en aldeles falsk Stilling, hvori man efterhaanden vil føre Regjeringen, naar den eensidigt skal varetage Statskassens Interesse. Efter min Mening har Krigsbestyrelsen en ligesaa bestemt Forpligtelse til at påaase, at den Skade, som fleer ved Uværelser, bliver erstattet, som den har til at påaase, at Erstatningen ikke bliver større end Skaden. Dette dobbelte Formaal for Krigsbestyrelsens Opmærksomhed vil jeg fastholde; man skal ikke tage den ene Halvdeel bort, og lade den anden Halvdeel blive tilbage. Ved jeg virkelig altid forudsætter, at det er og maa være en dobbelt Opgave, som Krigsbestyrelsen

har, troer jeg, at den tidligere Sammensætning af Commissionen er ulige bedre garanterende end den, der nu foreslaaes. Hovedsagen er nemlig ikke her at finde en høderlig og redelig Mand at sætte i Spidsen for Tarationscommissionen. Nei, Høderlighed og Redelighed er det ikke saa vanskeligt at finde; men hvad Hovedsagen er, det er at finde en dygtig Mand, som er Opgaven voren, og det er netop dette, som de fleste Tarationscommissioner have skortet paa. Naar altsaa en Tarationscommission skal sammensættes med en Formand, som er Opgaven voren, saa er det væsentligste det at finde en brugbar Mand til dette. Derved, og da troer jeg, at Krigsbestyrelsen har bedre Leilighed til at undergive Sagen en mere selvstændig Undersøgelse end Domstolene, for hvilken den praktiske Opgave er fuldkommen fremmed. For Domstolene staaer kun det ene Spørgsmaal i hvilket Forhold staaer denne Mand til Sagen, er det en Mand, hvis personlige Interesse eller Familieforhold gjør ham til partist Dommer i Sagen? Dette er i Almindelighed det eneste, som foreligger Domstolene, men det er efter min Anskuelse en ligesaa vigtig Opgave at finde en Mand, der er i Besiddelse af de personlige Egenskaber og den Dygtighed, at han kan magte den Opgave, der er bleven lagt paa hans Skuldre, og dette troer jeg langt bedre vil blive opnaaet ved at lade Valget forblive i Krigsbestyrelsens Haand, istedetfor at overlade det til Domstolene. Jeg maa saaledes antage, at vi ligeoverfor Spørgsmaalet i det bets Almindelighed ville have en ligesaa god Commission i den hidtidige som i den, der nu foreslaaes, og ligeoverfor de andre vigtige Fremtidsspørgsmaal, navnlig ligeoverfor den Stilling, som man efterhaanden giver de konstitutionelle Ministre, forekommer det mig farligt og uheldigt, om man efterhaanden vil fremtvinge den Anskuelse, at Ministrene kun skulle være eensidig Part i Sagen istedetfor at være dem, der skulle have en redelig og retfærdig Opfyldelse af de Lovbestemmelser, der ere dem paalagte. Under disse Omstændigheder maa jeg rigtig nok tilstaae, at jeg ikke kan følge det ærede Fleertal, og af Valget i det bets Forslag. Ikke heller følger jeg